

Příloha k protokolu o SZZ č.

Jméno: **Robina Lískovcová**

Vysoká škola: **FF JU v Českých Budějovicích, Ústav estetiky** Obor: **Estetika a dějin umění**

Datum odevzdání posudku: 8. 6. 2014

Vedoucí práce: **Mgr. Jan Staněk, Ph.D.**

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Recepce Walta Whitmana v české literatuře sklonku 19. století

.....
(téma)

Bakalářská práce Robiny Lískovcové *Recepce Walta Whitmana v české literatuře sklonku 19. století* si klade za cíl zhodnotit působení poesie dotyčného básníka především u autorů řadících se k dekadenci, pozornost je ovšem věnována také například Jaroslavu Vrchlickému a zejména F. X. Šaldovi a okolnosti, že kladné hodnocení Whitmana je jednou z věcí, na niž se Šalda v zásadě shodne s okruhem Moderní revue. Autorka se po úvodním náčrtu pronikání překladů z Whitmana do české literatury pokouší charakterizovat kulturní atmosféru sklonku 19. století, přičemž se zaměřuje na dekadentní sensibilitu – je samozřejmě otázkou, nakolik se “kontext doby” (název příslušného oddílu) dá redukovat na naznačení povahy dekadence v umění. Poté už autorka přistupuje k rozboru hodnocení Whitmana u jednotlivých autorů, přičemž se jej snaží vztáhnout k některým klíčovým pojmům jejich estetiky, ať už jde o Šaldův “syntetismus” a “novou krásu” či o Karáskovu a Procházkovu “renesanci umění”. Pozornost je věnována též způsobu, jakým je Whitmanova poesie srovnávána s díly českých básníků jako Březina či Neumann.

Jedním z nepopíratelných kladů textu Robiny Lískovcové je důkladná práce s prameny, již je třeba ocenit tím spíše, že se v řadě případů jedná o články a studie v obtížně dostupných knihách a časopisech. Zároveň je ovšem nutno poznamenat, že

autorku pečlivé studium pramenů někdy svádí k tomu, aby ve své práci věnovala prostor i dosti marginálním zmínkám o Whitmanovi, které jen opakuji již řečené. S tím souvisí i další rys, který lze práci vytknout, totiž jistá popisnost, která místy pouze registruje a reprodukuje, ale rezignuje na vysvětlování. Závěry vztahující se k důvodům vesměs kladného hodnocení Whitmana u sledovaných autorů jsou pak velmi povšechné; práce také postrádá hlubší zasazení whitmanovské estetiky do souvislostí estetiky evropského symbolismu a dekadence, na niž se měla práce zaměřit. Zajímavým a konkrétním závěrem, k němuž autorka dochází, je skutečnost, že Whitman se v textech českých autorů jeví jako “barbar” a zároveň “zachránce” vyčerpané evropské (české) kultury – je škoda, že se práce tomuto ničivému a spásnému barbarství, které představuje jednu z nejpříznačnějších dobových idejí, nevěnuje důkladněji. Podobně autorka pouze naráží na okolnost, že básnická osobnost Whitmanova se svou demokratickou a plebejskou stylizací je na první pohled překvapivým předmětem obdivu dekadentů, ale tento postřeh nijak podstatně nerozvádí.

Práce Robiny Lískovcové je, přes uvedené námitky týkající se nedostatečného teoretického ukotvení, prací v nejlepším slova smyslu poctivou, má velmi dobrou úroveň pravopisnou a stylistickou a je téměř prosta formálních nedostatků. Z tohoto důvodu práci **doporučuji** k obhajobě s hodnocením **velmi dobře**.

.....
podpis vedoucího bakalářské práce

V Českých Budějovicích dne 8. 6. 2014

Stupeň kvalifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------